

РЕШЕНИЕ

№ 3472

гр. София, 12.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в публично заседание на 12.04.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **5136** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от АПК.

Образувано е по жалбата на М. Г. Ф. от гр. П., срещу Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ с изх. № 01-6500/1302 от 04.06.2010г. на И. Д. на ДФ „З.“, с който е определена като недължимо платена от Разплащателната агенция /РА/ сумата 1409,82лв. по Общо заявление за единно плащане на площ за 2007г.

Жалбоподателката твърди в жалбата си, че оспореният АУПДВ е нищожен, тъй като с оглед липсата на издадено решение на Европейската комисия за установяване на неправомерна предоставена ѝ държавна помощ евентуалното вземане на РА на ДФЗ не може да се квалифицира на публично държавно вземане по смисъла на чл.162 ал.2 т.6 от ДОПК и изпълнителният Д. на ДФЗ не е бил компетентен да го издаде. Евентуално, в случай, че не се възприеме от съда това становище, моли оспореният акт да бъде отменен като незаконосъобразен, издаден в противоречие с материалния закон – Законът за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/, по изложените съображения за липса на основание за издаването му и поради съответстващото на изискванията на закона предоставяне на субсидията, ползвана от него изцяло по предназначение, непротиворечаща и на Регламент /ЕО/ № 1290/2005г. По подробно изложени съображения за визираните пороци, моли за отмяна на акта. Претендира за разноски.

Процесуалният представител на ответника – И. Д. на ДФЗ, чрез процесуалния си представител, намира жалбата за неоснователна и моли за отхвърлянето ѝ, с оглед правилното и законосъобразно издаване на административния акт. Претендира за

присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът като прецени събраните по делото доказателства, обсъди доводите на страните и провери изцяло служебно законосъобразността на оспорения акт, прие за установено от фактическа страна следното:

От данните по делото безспорно е установено, че жалбоподателката в качеството си на земеделски производител по смисъла на § 1 т.23 от ДР на ЗПЗП, е регистрирана с УРН 317517 в Интегрираната система за администриране и контрол /ИСАК/ и е подала Общо заявление за единно плащане на площ с Уникален идентификационен номер /УИН/ 14/180607/03442 за кампания 2007г. С това заявление същата е заявила за подпомагане по схемите и мерките за директни плащания на площ следните площи: 1. по Схемата за единно плащане на площ /СЕПП/ - 5,79 ха, и по Мярка 211 „Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони /НР 1/ - 5,79 ха.

При извършване на административни проверки на съдържащите се в заявлението данни за земеделски земи в ИСАК е било установено, че от тях в рамките на физически блокове, определени като „друга земеделска площ” /код 06/ в Системата за идентификация на земеделските парцели /СИЗП/ попадат 3,10 ха, заявени по СЕПП и НР1.

Видно от изложеното в оспорения АУПДВ е, че с указания на Министъра на земеделието и горите № 93-4423/04.06.2007г. било прието, че декларираните площи в рамките на физически блокове с код 06 са недопустими за подпомагане освен ако са проверени на място от Техническия инспекторат на ДФ „З.” – РА, провеждани чрез избор по заявление по методите на анализ на риска.

Няма спор между страните, че заявлението на жалбоподателката не е било избрано за проверка по тази методика, поради което декларираните с код 06 площи първоначално не са били признати като допустими за подпомагане, изключени били от одобрената площ по заявлението и били отчетени като „наддекларирани площи”. Така за 2007г. на жалбоподателя не били оторизирани суми по СЕПП и НР1.

Впоследствие с писмо вх. № 01-0409/1600 от 12.08.2008г. на Министъра на земеделието и храните горните указания били отменени и било прието, че извършените от ОС”З” проверки за използване на площите са достатъчно основание за одобряване на субсидиите, било разпоредено на РА да преразгледа заявленията от 2007г. като извърши преизчисление на годишното плащане за площи, за които е установено от ОСЗ /по представен списък/, че се ползват.

Така в изпълнение на указанията с писмото и извършеното от РА преизчисление на субсидията по заявлението на жалбоподателя за ползвани площи в блокове с код 06, били признати за допустими за подпомагане 3,1дка мери и пасища и били оторизирани допълнителни суми по схемите и мерките, както следва: по СЕПП в размер на 523,14лв. и по НР1 –886,68лв. За целта било издадено Уведомително писмо от 27.06.2008г. като на жалбоподателката били изплатени общо 1409,82лв. субсидии.

Като резултати от извършен през м. ноември 2008г. одит на Европейската сметна палата било прието, че проверките на ОСЗ не са достатъчно основание за преизчисление и доплащане на площи, заявени по код 06. Тези констатации били потвърдени от получения на 19.02.2010г. доклад от Генерална дирекция „З. и развитие на селските райони” на Европейската комисия за „Уравняване по съответствие, съгласно чл.31 от Регламент /ЕО/ № 1290/2005г.”, в който се уточнявало, че плащанията за част от площите попадащи във физически блокове с код 06 са

извършени неправомерно и средствата заплатени за такива площи следвало да бъдат върнати.

На основание горните указания в Министерство на земеделието и храните бил извършен комплексен анализ на всички площи, заявени в блокове с код 06, резултатите от който били предоставени на ДФЗ с писмо от 30.05.2009г. на Министерството, с което се уточнявало кои са правомерните и кои неправомерните доплащания; въз основа на това писмо ДФЗ преразгледал допълнително оторизираната субсидия, от която 1409,82лв. определил като недължимо изплатени.

Ръководейки се от гореизложеното и на основание чл.59 ал.1 и 2 от АПК във връзка с чл.165 и чл.166 от ДОПК и чл.20а ал.1 от ЗПЗП, Изпълнителният Д. на ДФЗ издал въпросния Акт за установяване на публично държавно вземане, връчен на жалбоподателя по пощата на 16.06.2010г, видно от обратната разписка към ИД.

На 30.06.2010г. Ф. изпратила жалбата си по пощата срещу АУПДВ.

Изложените фактически обстоятелства дават основание на съда да изведе следните правни изводи:

Жалбата е ДОПУСТИМА – подадена от активно легитимирана страна в процеса, срещу подлежащ на оспорване административен акт и в срока за обжалване.

Преценена по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният АУПДВ е издаден от компетентен орган в кръга на неговите правомощия. С оглед предоставените й по закон правомощия Разплащателната агенция при ДФ „З.“ е компетентна да събира недължимо платените и надплатени суми по схеми за плащане и проекти, финансирани от европейските фондове и държавния бюджет /арг. чл.27 ал.3 от ЗПЗП/. В качеството на неин ръководител и представител по силата на чл.20а ал.1 от ЗПЗП, Изпълнителният Д. на ДФ „З.“ е оправомощен да издава актовете по събиране на подлежащите на възстановяване надплатени суми. В този смисъл изпълнителният Д. на ответника се явява компетентният Д. орган да издаде конкретния акт.

Съдът приема, че подлежащите на възстановяване суми, съгласно ал.4 на чл.27 от ЗПЗП, представляват публични държавни вземания и събирането им се извършва по реда на ДОПК, а с оглед препращащата норма на чл.166 ал.2 от ДОПК – с издаването на акт за установяване на публично държавно вземане по предвидения в АПК ред за издаване на административен акт. Ето защо възражението на жалбоподателката за некомпетентност на органа да издаде АУПДВ на посоченото основание, влечаща след себе си нищожност на акта, не може да бъде споделено.

Оспореният акт, обаче, е НЕЗАКОНОСЪОБРАЗЕН, тъй като е издаден в нарушение на приложимите материалноправни норми.

Процесният акт за установяване на публично държавно вземане не отговаря на изискванията за форма и съдържание, визирани в разпоредбата на чл.59 ал.2 от АПК - не съдържа мотиви относно фактическите и правни основания за издаването му и досежно начинът на определяне размера на задължението по него. Като основание за издаването му са посочени констатациите в доклада на Европейската сметна палата от м. ноември 2008г., че проверките на ОС „З.“ по места не са достатъчно основание за преизчисляване и доплащане на заявени и квалифицирани от РА като такива по код 06 площи.

Посоченият доклад на Европейската сметна палата не може да бъде основание за установяване на държавно вземане срещу земеделските производители, тъй като той съдържа констатации за пропуските в работата на ДФ „З.“, които кореспондират с констатациите в Доклада на Генералната дирекция „З. и развитие на селските райони”

на ЕК относно „Уравняване по съответствие съгласно чл.31 от Регламент /ЕО/ № 1290/2005г. за недължимост на платените суми и за необходимостта от възстановяването им от земеделските стопани. В оспорения акт не се сочи приложимата правна норма от вътрешното законодателство, под хипотезата на която да се подведат установените факти и обстоятелства.

Съдът намира, че не би могла да се приеме като основание за издаване на оспорения акт и нормата на чл.31 от Регламент /ЕО/ № 1290/2005г., тъй като тя регламентира отношенията между Разплащателната агенция и Европейската комисия и не съдържа правни аргументи за издаването на административния акт. Оценката за неправомерно извършени плащания от РА като негативна практика не е и не следва да бъде правен аргумент за приемане на получените от земеделските стопани субсидии като недължими, и не може да бъде предпоставка за събиране на държавно вземане по правилата на вътрешното законодателство на съответната държава - членка на Общността в случая РБългария. Недопустимостта на извършените плащания от агенцията дава основание за отказ на Комисията за финансиране на определени суми от бюджета на Общността, респективно за възстановяване на платените вече субсидии от държавата – членка обратно към Общността. Неправомерно извършените от РА плащания, обаче, не аргументират неправомерно получена от земеделските стопани сума и не могат да бъдат основание за задължаване на последните за възстановяване на добросъвестно получените суми.

Извършеното плащане не е недължимо платено и предвид обстоятелството, че изискуемият от закона контрол за съответствие, извършен при условията на чл. 26а ал.2 т.2 от ЗПЗП чрез проверка от административни звена към МЗХ, в лицето на ОС „З.” като орган към Министъра на МЗХ по места, е установил с влязъл в сила административен акт – Уведомително писмо от 27.06.2008г., че заявените от жалбоподателката земи - „мери и пасища” се използват от нея и са допустими за подпомагане.

С оглед изложеното, оспореният акт противоречи на материалния закон и на преследваните от него цели, тъй като преизчисляването на сумите не е мотивирано от виновно поведение на жалбоподателя, а законосъобразно и добросъвестно полученото не следва да подлежи на връщане.

Предвид гореизложеното, жалбата се явява основателна и следва да бъде уважена като бъде отменен незаконосъобразният оспорен административен акт.

С оглед изхода от делото, на жалбоподателя следва да се присъдят претендираните разноски в размер на 410лв. заплатени д.т. и възнаграждение за един адвокат,

Предвид изложеното и на основание чл.172 ал.2 от АПК, Административен съд С.-град, II отделение, 32-ри състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба на М. Г. Ф. от гр. П., Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ с изх. № 01-6500/13021 от 04.06.2010г. на И. Д. на ДФ „З.”, с който е определена като недължимо платена от Разплащателната агенция /РА/ сумата 1409,82лв. по Общо заявление за единно плащане на площ за 2007г., като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗЕН.

ОСЪЖДА ДФ „З.“ да заплати на М. Г. Ф. от гр. П., сумата 410лв. разноси по делото. Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: